

SPOLEČENSTVÍ

LIST HORNÍHO SBORU ČCE VSETÍN
LEDEN 2020

Heslo na rok 2020

Věřím, pomoz mé nedověře (Mk 9,24)

Začne-li někdo dělit lidi na věřící a nevěřící, vždycky se ošívám. Copak lze táhnout nějakou dělicí čáru? A podle čeho? A proč vlastně? Na víru či nevěru nikdo nemá štempl. To se nedá jednoduše evidovat.

Spíš je to tak, že o ty nejkrásnější věci v životě neustále zápasíme. Víru hledáme, někdy nalézáme a radujeme se, někdy pochybujeme, někdy také víru ztrácíme. Víra není legitimace, spíše nějaké dění, které se v nás odehrává, vždy znovu a nově.

Je dobré zamyslet se nad tím, čemu v životě věřím. Co je pro mne důležité, na co spoléhám, za čím jdu, v co doufám. Hraje v tom nějakou roli Kristus? Ten, který zvěstoval a zpřítomňoval lásku k bližním, milosrdenství a soucit, přijetí provinilých a odepsaných? Který pomáhal lidem v nouzi? Může i mně v životě nějak pomoci? Má to cenu něco si s ním začít?

Věřím, pomoz mé nedověře...

Věřit neznamená být za všech okolností silný, mít vždy ve všem jasno a dokázat kolem sebe všechny poučit. Naopak znamená to brát sám sebe s rezervou. Vědět o svých slabostech a nejistotách. Vidět se střízlivě, vidět se pravdivě. Všem se nám to stává, že nevěříme. A nedůvěřujeme.

Ale co je důležité – ta prosba. Pomoz! Ta prosba je projevem vztahu. My se odvážíme přiznat Kristu svou nedůvěru, ale záro-

Co se v denním tisku nedočteme

Hněváte-li se, nehřešte. Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce. (Ef 4,26)

veň mu ji svěřujeme. Prosíme, aby se nás ujal, takových, jací jsme. To se mi zdá zásadní – život ve vztahu. Odvázat se vztahu ke Kristu. Smiluj se nad námi, pomoz nám!

A on se nás ujímá – totiž tak, že pomáhá našim blízkým. To je zvláštní pointa. Neboť ten člověk, který náš výrok vyřkl, nepřišel za Ježíšem, aby prosil sám za sebe, nýbrž za svého nemocného syna. Zápasíme o víru, uvědomujeme si své slabosti, prosíme o pomoc – a Kristus pomáhá našim blízkým. Naše postoje se netýkají jen nás osobně, ale také lidí kolem nás. Máme vliv na to, jak se daří dalším lidem.

Není tedy víra také tam, kde máme na paměti dobro svých bližních, kde pro ně hledáme to nejlepší? A nedocházíme my sami pomoci tam, kde za nás druzí lidé prosí? A pro nás něco dělají?

Podle Štěpána Hájka

Co ve sboru bylo a co se připravuje

26.12. Odpoledne her

5.-12.1. Alianční týden modliteb, letos inspirovaný Všenápravou J. A. Komenského, do kterého se zapojily všechny vsetínské církve.

19.1. Koncert Moravia chóru.

24.-26.1. Sborový víkend, Kychová

26.4. Den Diakonie

Pohřby:

9.11. Sarah Bražinová z Rybníků

8.1. Vladislav Pifka z Jasenky.

9.1. Margita Kovářová z Rokytnice.

Z jednání staršovstva

2.12: Staršovstvo požádalo Zdenku Poláškovou, aby přijala pozici pastorační pracovnice na čtvrtinový úvazek. – Určilo, kdo připraví jednotlivé zprávy pro výroční sborové shromáždění. – Pověřilo Karla Sivka sledováním grantů pro rok 2021. – Přijalo informaci, že o přijetí do sboru žádá Michala Dušková a o křest Jana Mísařová ze Skalníka s dcerou s tím, že br. farář má na starosti přípravu na přijetí do sboru i přípravu na křty.

6.1.: Staršovstvo vzalo na vědomí souhlas Synodní rady se zvýšením úvazku Oty Mikoláše na 0,3. – Probíhá také jednání se Synodní radou o tom, aby Zdenka Polášková byla pastorační pracovnící na 0,25 úvazku. – Oprava střechy fary byla dořešena. – Byl schválen příspěvek 1000 Kč pro SOS dětské vesničky. – Bylo dohodnuto, že v případě potřeby náš sbor bude vypomáhat sboru v Leskovci. – Bylo rozhodnuto přesunout rodinné bohoslužby z 1. na 2. neděli v měsíci. – Připomenuta potřeba nahlásit br. Duškovi požadavky na rozpočet, který bude schvalován při výročním sborovém shromáždění. – Dohodnuto, že k velikonočnímu dopisu bude přiložen soupis aktivit sboru a přehled

o tom, jak jsou na jednotlivé aktivity čerpány peněžní prostředky. – Pro členy sboru bude také zpracován leták o cílech a úkolech sboru, na kterých se staršovstvo dohodlo na výjezdním zasedání.

Dětskou vánoční hru

předvedly děti z nedělní školy při bohoslužbách na čtvrtou adventní neděli. Měla název „Cestovní kancelář Splněná přání“ a upravila ji (a s dětmi nacvičila) Zdenka Polášková. – Do cestovní kanceláře s tímto lákavým názvem přicházejí hlavně lidé, kteří touží po velkých zážitcích. Jeden např. říká: „Celý život se snažím urvat všechny výhody, snadnou práci, velký plat, rekreaci u vody. Od vás slečno zatím chci

hotel s golfem, masáže, a co budu dále chtít, to se teprve ukáže.“ – Přichází však i stařík, který se chce podívat do zaslíbené země: „Já si přeji, dřív než umřu, vzdáti díky svému Pánu. Podle vzoru Simeona, když se setkal s Kristem v chrámu. – Tahle cesta náročná je jako shlédnout krásy ráje.“ A jeden mladík si zase přeje: „Máme speciální přání, ať se každodenně klene duha na nebeské báni.“ To však cestovní kancelář nemůže splnit, tak mladík uzavírá: „Ze všeho mám divný pocit, že ta CK slibuje to, co v moci má jen Pán Bůh, který nad vším kraluje.“ Nakonec přichází celá rodina, která nechce pohodlnou dovolenou, a rodiče slečně prodavačce říkají: „Široké a snadné cesty nejsou terén, po

němž chceme děti vésti. Vyberte nám prosím túru nejdřív přímo k Ježíšovi a s ním potom dále vzhůru. V životě si můžeš vybrat z tisíců všech možných cest. Leckterá však by tě mohla od správného směru svést. Je jen jedna spolehlivá cesta k cíli života, nesmí se tě zmocnit lenost ani dřímota. Po té cestě musí člověk vytrvale, bděle jít, chceli jednou dojít cíle a pak s Bohem věčně žít.“
JD

Odpoledne her

Posledních pět let jsme (u nás na Horním sboru vždy 26. prosince) pořádali turnaj ve stolním tenise. Byla to dobrá zábava, ale ne každý tomuto sportu holduje.

Proto jsme se rozhodli pro změn

nu a letos jsme uspořádali tak zvané „Odpoledne her“, to ve víře, že zaujme širší okruh lidí, než právě jen příznivce stolního tenisu.

Naším cílem totiž byla a je snaha pobavit zároveň děti i dospělé. Všechny společně.

V uspořádání dne her jsme vsadili na lidskou hravost, která se (jak je obecně známo) projevuje v každém věku.

Ačkoliv to nejprve nevypadalo příliš nadějně, nakonec se sešlo dokonce více než třicet účastníků. Proto mohlo být sestaveno pět smíšených soutěžních družstev, bojujících o co největší počet bodů, rozdělovaných podle úspěšnosti v jednotlivých disciplínách.

Na začátku jsme si zahráli oblí-

bené Pexeso vyrobené v „obřích“ rozměrech. Lícovou stranu Pexesa tvořily fotografie domácích i cizokrajných zvířat.

V jedné z dalších her soutěžící zažili hádání a odhalování účelu „záhadných“ předmětů. V jiné se zase, pomocí lan a oka na řetízku, pokoušeli stavět dřevěnou věž. Měřil se čas potřebný k sestavení věže, tvořené šesti očíslovanými kostkami. Tady velmi záleželo na koordinaci, šikovnosti a spolupráci celého družstva.

Hry byly různorodé a snad i pestré a zábavné. Malí i velcí museli pro úspěch při soutěži spojit všechny síly. Čas utíkal tak, že jsme ani všechny připravené hry neodehráli. Ale i tak se, soudě podle ohlasů

účastníků, všichni dobře bavili.

Celé odpoledne byla atmosféra v sále vynikající. Lidé se odreagovali a mimo her mohli využít i občerstvení v podobě kávy, čaje a rautu. Věřím, že nebyl nikdo, kdo by své účasti litoval.

A vítěz? Toho jsme nevyhlašovali. Stal se jím totiž každý, kdo ten den přišel. Sladkou tečkou a odměnou za soutěžení byl dort.

Závěrem chci poděkovat všem obětavým pomocníkům, bez kterých by podobná akce nemohla být zvládnuta a mít šanci na úspěch.

Velký dík za kus poctivé práce patří především Jirkovi Surému a Markovi Fojtů a také všem dalším pomocníkům, kteří chystali sál, občerstvení a na konci zase uklízeli.

Ivan Vodák

Z Přístavu

O třetí adventní neděli zrekapitulovala v rámci sborových ohlášek Lenka Popelková letošní činnost spolku Přístav. Z výčtu činnosti je zřejmé, že byly dodrženy podmínky pro přidělení celocírkevního grantu pro činnost Přístavu a že vyúčtování grantu (které leží zejména na Mirce Pončíkové) bude možno provést v celém rozsahu. – Prostory, které poskytlo Město Vsetín pro r. 2020 se ještě upravují.

Knihovnička - Pavel Hošek: Je to náš příběh

Poslední kniha profesora evangelické teologické fakulty má podtitul: Teologický esej o vlastenectví

a křesťanských hodnotách české kultury. Autor v jednotlivých kapitolách probírá nejprve různé podoby vlastenectví a prokazuje, jak v naší kultuře, ovlivněné Biblií, vlastenectví souvisí s pojetím Starého Zákona, který vnímá národ (Izrael) jako Boží nástroj. Tedy z hlediska úkolu pro svět. - Věnuje se pojetí českého vlastenectví v dobách národního obrození a ukazuje rozdíl mezi čecháctvím či „malým češtvím“ které přechází až v nacionalismus (a to někdy i dnes) a širším pojetím vlastenectví, kde je hlavním motivem láska: Láska ke krajině, národu, lidstvu. – Ústřední kapitolou knihy je pak charakteristika šesti tradic v našich dějinách se záměrem doložit, že příběh českého národa zahrnuje všechny tyto tradice, které bychom měli přijmout jako „naš příběh“ souhrnně. Sleduje tradici cyrilometodějskou, svatováclavskou, husitsko-bratrskou, barokní, obrozenecko-masarykovskou a také stopy pohanství. Převážná většina Čechů má mezi svými předky jak katolíky, tak evangelíky a často i židy, a u našich potomků to bude platit ještě víc. Uvádí pak to pozitivní, co přinesly jednotlivé etapy našich dějin. - Věnuje se dlouhodobé diskuzi o smyslu našich dějin a to opět z hlediska teologa, takže do rozhovoru vnáší jiný pohled, než je pohled historiků: Zamýšlí se nad „naším příběhem“ z hlediska Božího úkolu jako nad darem a úkolem, být požeňáním. – Na závěr uvádí m.j. příklady čes-

kých misionářů: „Jak členové řeholních řádů, tak příslušníci Jednoty bratrské v exilu, jsou zapsáni zlatým písmem do dějin křesťanského misijního hnutí... mnozí při tom též aktivně působili v oblasti hospodářských inovací, zemědělských technologií... zavlažovali pustiny, učili místní obyvatele řemeslným dovednostem, stavěli a provozovali nemocnice a školy... I toto by mohla být odpověď „velkého češství“ na výzvy současné doby, i toto by mohlo být vlastenectví, které vychází z křesťanských hodnot české kultury.“ - Knihu vydalo centrum pro studium demokracie a kultury v roce 2018.

JD

Dnešní svět očima J. A. Komenského

Pro Novoroční promluvu, uvedenou na ČT 1 po novoročním obědě, si synodní senior Daniel Ženatý našel inspiraci v díle J. A. Komenského, od jehož smrti letos uplyne 350 let. V krásném prostředí toleranční modlitebny v Libiši Daniel Ženatý spolu s J.A.K. varuje před mrháním časem, vyzývá k tomu, aby si lidi vážili těch, kteří jednájí počestně, nikoli těch, kteří mají moc. Varuje před šířením falešných zpráv: „Nešiř, co nevíš jistě, utlum každý špatný podnět dříve, než se rozkoření.“ Jak snadno v dnešní době posíláme hromadné e-maily, jejichž obsah jsme si neověřili! Jak ochotně uvěříme podobným zprávám,

mikulášské odpoledne

aniž bychom pátrali po jejich pravdivosti.

A naše vztahy? Často spíše komplikované. J.A.K. doporučuje aktivně hledat smír. Pokud ses s někým nepohodl, pokus se usmířit. „Pokud jsi někomu ublížil, nestyď se odprosit. A jestliže tobě někdo ublížil, dej mu příležitost ke smíření a urovnání. A nemá-li ten druhý dost dobré vůle, odpuť mu ty sám v srdci svém.“

Slova a výzvy Komenského zapadají do našeho věku jako ozubená kolečka v hodi- novém strojk. I pro nás platí „Neusiluj o to, abys byl živ dlouho, ale abys byl živ dobře.“ Tak ať se nám to podaří!

Zapsala jb

Sešly se manželky dvou sousedních farářů. Čas trávily spravováním prádla a při tom probíraly situaci ve svých sborech. – „Jak je možné,“ povzdechla si jedna, „že váš sbor tak roste, máte plno dětí...“ – „Podívej se, ty spravuješ kalhoty na zadní straně, já zašívám kolena.“ „Aha: my sedíme víc u televize, vy se víc modlíte.“

Okénko do sboru

Krásný vánoční smrček do kostela letos věnovali Galdovi ze Skalníka a nazdobila mládež. Letos stojí vpravo, aby vlevo mohly hrát kapely. Ty má sbor už tři a jedna z nich hraje alespoň jednu píseň každou neděli.

Připomínáme, že sbor má nový účet: 2201626586/2010. Původní účet byl zrušen, platby, které by na něj přišly, se automaticky vrátí zpět k plátcům.

Humor za kostelem

„Ten církevní pohřeb byl nějaký divný“, povídá náhodný divák. „Farář říkal nad hrobem: ‚budiž mu země lehká‘, a sotva poodešel, nasypali na něj metrák hlíny.“

V pondělí stojí u zahrádky dva sousedi a povídají si: „Copak, že jste včera nebyl v kostele?“

„No, včera jsem spal doma.“

Adresa sboru:
Palackého 156, Vsetín
tel. 571 411 722

www.hornisbor.cz
vsetin-horni@evangnet.cz

V kanceláři je ve všední dny od 9 do 12 hodin většinou přítomen br. far. Freitinger, případně účetní Ivana Kotrlová. V ostatní dobu vyřídíte potřebné věci po telefonu: 732 116 894 (br. far. Freitinger)

Redakční rada: Jana Buzková, Jan David, Marek Fojtů, Pavel Freitinger, Sazba: Daniel Fojtů
Korektura: Blanka Fojtů
tisk: Exodus * Neprodejně